

začetkoma čuti o japonskih uspehih na suhem. Toda ti prvi uspehi ne bodo prav nič vplivali na prave, odločilne spopade. Ruska armada je namreč neka posebnost. V prvi vrsti pridejo v poštev kozaki in že zgolj s temi imajo sedaj in bodo imeli opraviti še nekaj časa Japonci. Kozaki imajo namreč nalogo kriti razprostiranje ruske armade in pa vršiti pri sovražniku poizvedbe. Kozake »premagati« ni težko. Kozaki, ki se odlikujejo po svoji lokavosti, se radi umaknejo, kadar dovrše svoje poizvedbe. Tudi ne napadajo, če ni potreba, v zaprtih četah sovražnika. Toda če sovražnik misli, da jih je s tem, da so se umaknili, že premagal, se moti. Hitro, kakor bi mignil, se zopet zberejo v manjše in večje čete in živahno streljajo na konjih med sovražnika, ki meni, da je že zmagal. Med streljanjem se pa že ob krilu sovražne konjenice bližajo mali oddelki kozakov in poskušajo priti sovražni konjenici za hrbet; pred sovražnikom je pa večja četa kozakov, katero hoče uničiti sovražnik. Ko naredi na to četo sovražnik naskok, tudi kozaki navidezno naskočijo sovražnika. Tudi čete na krilih store isto. Toda, ko se nasprotni četi približata za 300 do 400 metrov, se kozaki obrnejo in razprše in sovražnik zadene v zrak. Ta manever ponavljajo kozaki toliko časa, da se sovražnik utruji. Potem še le napadejo kozaki sovražnika z golim orožjem, nakar sledi odločitev. Sedanji kozaki se dele na konjenstvo, nekaj topničarjev in tudi nekoliko bataljonov pešcev. Vsak kozak je izurjen tudi kot pešec in ima moderno puško. Glavno kozakovo orožje je pa sablja in sulica. Ostrog kozaki nimajo. Rabijo le knuto (bič).

Državni zbor.

Dunaj, 2. maja 1904.

O položaju v parlamentu.

Danes — 2. maja — se čitajo dobesedno došle vloge in se vzdržuje obstrukcija, kakor že več tednov sem. Čehi so bili pri volji, vdati se in pripustiti redno delo, če bi vlada izjavila prvič: po postavi se bo uradovalo in drugič: vlada obljubi, da hoče enkrat začeti premišljevat, kje in kedaj bi se na Moravskem ustanovilo češko vseučilišče. Poljaki so ti dve točki predložili nemškimi strankam, toda Nemci so se ustavili čes: mi tega ne privolimo. Danes je negotovo, bodo li Poljaki še dalje mešetarili med Čehi in Nemci ali se bo te dni zaključil državni zbor. Vlada pa molči. Nekateri vplivni politiki so obdolzili dr. Körberja, da je on vzrok, zakaj se sprava med Čehi in Nemci ni napravila. Njemu se gre zdaj v prvi vrsti zato, da se v tem letu dožene novo pogodbo z Ogrsko in kupčijske pogodbe z zunanji državami. Te pogodbe so tako slabe za Avstrijo, da jim državni zbor ne bi mogel pritrditi; za nje ne bi glasovali ne Slovanski, pa tudi ne nemški državni poslanci. Če obstrukcija traja dalje in ne bo delaven državni zbor, se bodo vse te pogodbe sklenile s pomočjo znanega § 14. Nemcem bi to bilo silno ljubo, kajti v tem slučaju ne prevzamejo Nemci nobene odgovornosti za nasledke teh slabih pogodb, a njihov ljubljenec dr. Körber ostane še dalje na krmilu. Iz teh vzrokov so nekateri politiki za to, da se začne redno delo v parlamentu, kjer se ta ali ona zahteva ministrstva odkloni, se s tem da nezaupnica Körberju in on bi moral odstopiti. Mogoče bi bilo, da se te dni spremenijo razmere v zbornici.

Razpor v Češkem taboru.

Neednost med Slovani je žal stara bolezen. Ne razumejo se v Galiciji Poljaki z Rusini; ne v Dalmaciji Hrvati in Srbi. Kako velik razpor je med Rusi in Poljaki, potem med Rusi in Rusini! A posamezni slovanski narodi so razdvojeni tudi sami med seboj. Kakšno nasprotstvo se nahaja med katoliškimi in liberalnimi Slovenci na Kranjskem! A ravno takšna je tudi med Čehi samimi. V državnem zboru so Čehi razklani na več

strank: najmočnejša stranka med njimi so Mladočehi; a zraven njih so v zbornici narodni socijalci, nekako socijalnim demokratom podobni — dalje agrarci ali kmetijska stranka. Zadnjič izvoljeni grof Sternberg je pa divjak, a napada več ali manje vse ostale češke stranke. Vse imenovane češke stranke so se bile pred kratkim združile v ta namen, da preprečijo volitev v delegacijo. Ko je pa spoznala večina združenih slovanskih strank, da je to nemogoče in so bili udje delegacij vendarle izvoljeni, so češki agrarci in socijalci strastno nastopili proti Mladočehom čes, da so ti krivi, da se je dognala imenovana volitev. Surovo se sedaj napadajo po svojih časnikih in delajo veliko veselje svojim skupnim nasprotnikom: Nemcem!

Graja dr. Steinwenderju.

Zbornični predsednik grof Vetter je hotel pretečeni teden začeti z volitvijo v takoimenovano kvotno deputacijo. Poslanska zbornica voli v ta odsek 10, gospodska pa 5 udov. 15 udov šteje tudi ogrska kvotna deputacija. Avstrijska in ogrska deputacija imata skleniti, koliko odstotkov naj k skupnim državnim potrebščinam plačuje Avstrija in koliko Ograka. To plačevanje je trajalo skozi več desetletij na velikansko zgubo Avstriji, ki je plačevala po 70 odstotkov, Ogrska pa samo po 30. Par let sem je razmera nekoliko pravičnejša. Ko je torej zbornični predsednik grof Vetter predlagal: zdaj se bo volila kvotna deputacija, se temu ustavi češki narodni soc. posl. Choc, rekoč: »Jaz ugovarjam.«

Po pravilnem redu poslanske zbornice se mora v takem slučaju predsednik vdati ugovoru tudi samo enega poslanca, če bi se imel spremeniti dnevni red. Ko torej predsednik grof Vetter reče: »Pri takih volitvah dozdam ni nobenokrat kdo ugovarjal«, ponovi Choc svojo izjavo: »Jaz ostanem pri svojem ugovoru!« Medtem pa se zareži koroški dr. Steinwender: »Li pustite (gosp. predsednik) govoriti tega bedaka (Choca)«. Po končani seji zahteva poslanec Choc, naj se izvoli grajalni odsek, kateri naj poroča drugi dan zbornici o surovosti dr. Steinwenderja. Tega je sicer radi one psovke že grajal zbornični predsednik; a Choc je zahteval za Steinwenderja še drugo grajo od cele strani zbornice. Drugi dan se je v imenu grajalnega odseka priporočal vitez Berks, naj zbornica izreče grajo dr. Steinwenderju. Pri tej priložnosti je ostro nspadal češki poslanec grof Sternberg nemške olikance, njihove ošabne profesorje in odvetnike, ki tako nesramno psujejo moža, ki zastopa v zbornici 20.000 delavcev. Glasovalo se je. Poslanci, ki so bili za to, da se izreče graja dr. Steinwenderju, so vstali; oni, ki so bili proti graji, so obsedeli. Čudna prikazen: vsi Nemci, tudi nemški katoliški poslanci, so obsedeli, slovanski pa vstali. Ker predsednik ni mogel spoznati, na kateri strani je večina, prestejejo zapisnikarji stoječe in sedeče. Ti preračunijo, da jih je vstalo 85, a obsedelo 87. Z dvema glasovoma večine je torej zbornica odklonila grajo dr. Steinwenderju.

Volitev v kvotno deputacijo izvršena.

Dne 2. maja je predsednik grof Vetter ob koncu seje izjavil, da je po dozdamnji navadi zadnjič naznanil volitev v kvotno deputacijo. Pregledal je vse dotične zbornične zapisnike iz prejšnjih let; a nikdo ni takim predsednikovim predlogom ugovarjal. Zato predlaga, naj se precej zdaj izvrši ta izvolitev. Proti temu se oglasi k besedi dr. Stranski, a predsednik mu reče: »Potem, ko bo volitev končana, vtegneta govoriti.« Med velikim hrupom so se oddali volilni listki. Volitve se je udeleževala tudi »Slovanska zveza«, pa tudi Čeh dr. Dyk. Izmed Slovencev je izvoljen v to deputacijo poslanec Povše. Po izvršeni volitvi je v imenu Čehov ugovarjal proti nepostavnemu postopanju predsednika dr. Stranski. Strastno je pa nspadal zborničnega predsednika kakor tudi Mladočeha češki agrarce Prašek. Ta je očital Mladočehom, da so pripustili izvolitev kvotne deputacije v

sporazumljenju z zborničnim predsednikom Ropot je nastal vedno silnejši in se je polegel še le potem, ko je predsednik zaključil sejo.

Dopisi.

Iz Kozjega. Zadnji »Štajerc«, giftna krota ali lažnjivi kljukec imenovan, je prinesel med svoje naročnike in bralce zelo dolg dopis od dveh velespoštovanih mož. Kdor je bral v »Štajercu« ta dopis, se je moral smejeti tem čenčam, ki jih tukaj umazani dopisnik kvanta, ker sploh drugega dela nima. Ni moj namen, da bi tukaj hvalil naša krščanska moža, ker ravno zato, ker sta krščanska, se butasti dopisun v »Štajercu« zaletava z grdimi in zamisljenimi psovki v nju. Naši »korondičbergarji« vse dobro vidijo in slišijo, a o samem sebi pa molčijo, kakor črni grob. Toliko povem obrekovalnemu kozjanskemu dopisunu, da je zgubil pamet, a vero že davno, da je moral tak dopis skrupati. Dobro te poznamo, grdi dopisun ptujske giftne krote, ki blatiš naše krščanske moža v tej ničvredni cunji, ker ti vendar nista nič hudega storila. Povem pa ti tiho na uho, da vzemi metlo v roke in pometi prej izpred svojega praga (če ga sploh imaš) vso nesnago in tiste starodavne grehe, katerih se še vsi kozjanski okrajevčani gotovo spominjajo in potem hajd pred drug prag z metlo. Pa bistroumnosti »Štajerčevega« dopisuna, če bo treba, vam bom, gospod urednik, že še natančneje poročal, da izveste, kakšen možicelj je to. Tebe pa, dragi hungerpajarski pajek, povabim v Kozje na korondički lov, ker nekaj prav mastnih korondičev lazi po kozjanski dolini okrog in mislim, da bo lov prav dober, akoravno je že post minul. Pri tem te hoče podpirati in korondičeve brloge kazati kozjanski Ničsenboji. Pa še nekaj! V »Štajerca« se je dal novi nemški in protestantovski advokat, ki se je nastanil v Kozjem. Zdaj naj kdo reče, da ni »Štajerc« nemškutarski in protestantovski list!

Virštanj pri Podčetrtku. (Spominčice) na grob Ivanke Leskošek, umrle dne 23. aprila 1904.) Pomlad je priplula v deželo, rajskolepa, smehljajoča se, vetrič je prinesel njene rahle pozdrave, lastavičice so naznanjale njen zmagoslaven prihod. In kjer je poljubila naravo, tam je vzbrstelo cvetje, tam je priklila vijolica iz zemlje, in kjer je potrkala na okno, tam se ji je odprlo in pozdravili so ljudje radostnega lica to božjo poslanko: »Bodi nam prisrčno pozdravljena, nežna hčerka nebes, pričakovali smo te, vedeli smo, da prideš, vemo, da nosiš seboj kipeče življenje, da deliš razkošno veselje, da trosiš cvetje na pota, na steze, na bele ceste — — —

pozdravljamo te,
proslavljamo te!¹⁴

In večnolepa vigred se nasmehlja in v zahvalo za tak pozdrav nasuje potratno pisanega cvetja na okna, na vrt, črešnji ob oknu da deviškobelo obleko, marelica zardi, ko jo poljubi poredna vesna, ljudje pa se veselijo življenja kipečega in šumečega.

Tudi Ivanka, da, tudi ti si željno pričakovala cvetne pomladi, tudi ti si na široko odprla okna, ko je pomlad potrkala z nežnimi prstki rahlo, komaj slišno, pa ti si jo sličala, saj si jo pričakovala, saj si jo prosila, naj ti prinese življenja kipečega...

In vesna prijazna, ki vse ljudi ljubi z enako veliko ljubeznijo, je razumela tvoje koprneče želje, je videla tvoje oko, v katerem je trepetala biserna solza veselja, ko je potrkala rahlo na okno in hitela je, da izpolni tudi tebi edino željo, da ti da poljub življenja, življenja mladega, da vzbrsti tudi v tvoji sobi rajska pomlad, da zbeži od tebe temna senca neusmiljene bolezn, ki te priklepa na bolniško postelj.

Pa gorje! Pomlad prelestna, ti imaš strašno sovražnico, ki neusmiljeno trga cvetlice, katere ti privabiš iz zemlje, ki ne vpraša

za dovoljenje, ampak kruto in tiransko kosi nežne cvetke, ali tudi tiste, ki so še le komaj začele razvijati svoj cvet. In ta tvoja sovražnica, vesna preljuba, te je prehitela, ravno, ko si hotela Ivanki dati na drhteče ustnice poljub življenja, pomladanskega, novega življenja, prehitela te je in pritiskala trepetajoči deklici mrzel poljub na potno čelo . . . . . O kruta smrt! Zakaj ne pustiš roži, da se veseli življenja, da se razcvita in razširja blagodejni vonj? Zakaj prideš po vzbrstelo rožo ravno v vesni jasni, ko vse na novo začne živeti, v vesni, ko se nam življenje zdi veliko lepše, mnogo dražje? Zakaj ravno sedaj, zakaj ne v ledeni zimi, ko mrtvaški prt pogrinja naravo, zakaj ne v jeseni, ko listje pada, ko življenje umira? O neusmiljena smrt!

Ah, Jerica predraga, zdi se mi, da te nebo ni hotelo pustiti na zemlji, zemlja te ni bila vredna, nebeški vrtnar te je presadil v veliko lepši vrt, kjer kraljuje pomlad večna, kjer ni slane, ki mori nežno rožo, kjer ni mrzlih vetrov, kjer smrt nima oblasti več. Ah, ti si srečna, Jerica, ti cvetiš, ti razširjaš prijeten vonj . . .

Pa mi jokamo po tebi, ker si nas zapustila; blagi stariši jokajo po tebi, katerim si bila ponos in veselje. Ti si jim sladila življenje s svojim prekrasnim življenjem, ki je bilo kratko sicer, pa s cveticami najlepših čednosti posuta pot. Po tebi jokajo bratje in sestri, ker si jim bila najboljša sestra. Vsaka tvoja beseda je bila beseda najnežnejše, najprisernejše ljubezni sestrične. Jokamo po tebi vsi, ki smo te poznali kot dekle, ki ima najblažje srce, ki živi življenje tako čednostno, tako deviško sveto. Tvoje pobožno življenje nas je spodbujalo, tvoja iskrena ljubezen do Prečiste Device nas je navduševala. Kolikokrat si pomolala k Mariji Devici na božja pota, s kako sveto gorečnostjo si delila vrnivši se blagoslovljene svetinje!

Zato pa le tecite solze vroče, naj se srce žalostno razjoče! Ne jokamo zato, ker te je Bog poklical k sebi v nebesa, o ne, mi le točimo solze, ker nam je ugasnila svitla zvezda, ki je bila naše veselje, ker smo v tebi zgubili veliko, veliko . . .

Tako blizu cilja si bila, svoj cilj si skoro dosegla, hotela si postati učiteljica, vzgojiteljica svojega naroda, ki si ga tako ljubila. O kako lep poklic! Ti si ga popolnoma razumela! Hotela si mlada srčeca ublaževati, odgajati, da bi bila le za Boga in domovino hotela si biti najboljša prijateljica narodu, pa — ravno, ko si nameravala vstopiti v svet, ugasnila je luč tvojega bistrega očesa, s teboj so zagrebli v grob vse te krasne nade, ki si jih tako skrbno gojila v mladi duši, zagrebli so nam lepe nade, sladke upe . . .

Tolaži nas le sladka misel, da se vidimo enkrat tam, kjer ni ločitve, ni solz, ni grobov . . . Tolaži nas misel, da pride dan svidenja, dan združitve na veke. Tolaži nas prepričanje, da ostaneš naša zvesta prijateljica tudi onkraj groba, o saj nas ne boš zabila pred prestolom večnega Veličanstva! Ti pa, večnomlada pomlad, o prikljči kmalu pisane cvetke iz Ivankinega groba, ah tam je še zemljica tako rahla, saj so jo močile naše svitile solze — — —!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

„Slovensko društvo“ v Mariboru, politično društvo za Spodnje Štajersko ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 15. t. m. v »Narodnem domu« v Mariboru. Na dnevnem redu je govor gosp. dr. Rosine o volilni pravici in volitev novega odbora.

Iz šole. Deželni šolski svet je sklenil, razširiti petrazrednico v Šoštanju v šestrazrednico in dvorazrednico v Št. Jerneju v trirazrednico. — Za ravnatelja na deški meščanski šoli v Mariboru je imenovan de-

finitivni meščanski učitelj istotam, Viktor Filipček. — Za učitelja v Lagenu je imenovan provizorični učitelj v Novi cerkvi, Mihael Slemenšek, na šoli v Tepini provizorični učitelj Jožef Gosak istotam. — Za učiteljico na utrakvistični šoli v Brežicah je imenovana učiteljica iz Artič, gđ. Olga Mazi, za učiteljico pri Sv. Martinu pri Gornjemgradu je imenovana provizorična učiteljica istotam gđ. Kristina Volc. — Vpokojena sta, in sicer stalno, nadučitelj Luka Kožuh pri Sv. Martinu ob Paki, in začasno Adolf Lanbacher.

S pošte. Na Grobelnem, kjer je bil dosedaj samo poštni nabiralnik, se je ustanovila pošta. Čez Grobelno bo šla tudi pošta za progo Grobelno—Rogatec.

Mariborske novice. Pred kratkim smo poročali, da je ukradel neznan tat mizar-skemu pomočniku Janezu Kamina dve hranilni knjižici med časom, ko je bil on v bolnišnici. Minuli mesec je pa dobil Kamina obe knjižici po pošti doposlane, ne da bi bilo vinarja vzdignjenega. — Po mestu se je razširila te dni vest, da so našli v Dravi blizu Ptujja truplo ponesrečenega redarja Fellnerja. Kakor se je dognalo, ni bilo to njegovo truplo, ampak nekega drugega neznanega moža.

Nemški uradniki na Spod. Štajerskem. Notar dr. Jožef Haas v Mariboru je prestavljen na lastno prošnjo v Šmohor na Koroskem. Komaj pred pol letom je bil imenovan ta nemški notar na to mesto in že zapušča prostovoljno naš kraj. Čeravno smo takrat odločno zahtevali slovenskega notarja, ga vlada ni hotela dati. Bala se je nemškega krika po listih. Zdaj se je pa jasno pokazalo, da je bila naša zahteva upravičena. Nemški notar v Mariboru ni imel dela in moral je oditi. Zato bo vlada sedaj primorana, ako hoče biti pravična, imenovati za Maribor slovenskega notarja. Slovenskemu ljudstvu ne sme in tudi ne more vsiliti nemškega uradnika! Bomo videli, ali se je vlada spametovala ali ne. Naše poslance pa opozarjamo na ta slučaj!

Konjska dirka v Mariboru se bo vršila na binkošno nedeljo in ponedeljek.

Proste službe. Pri c. kr. okrožni sodnji v Mariboru se odda služba jetniškega paznika. Prošnje se naj pošljejo predsedništvu okrožne sodnije v Mariboru do 5. junija 1904.

Pri Sv. Lenartu v Slov. goricah se je v torek popoldne, dne 3. t. mes. okoli četrte ure vsipala med bliskom, gromom in nalivom toča kot lešniki debela in padala četrte ure tako, da je kmalo vse pobelila. S tem smo prej kot ne po vinogradih večinoma že obrali, obrali pa tudi sadje.

Sv. Jurij v Sl. gor. Jurjevčani! G. nadučitelj Matevž Rajšp, ki ga vsi dobro poznate kot svojega nekdanjega blagega učitelja, bo slavil letos petdesetletnico svojega učiteljevanja! Ker je blagi gospod celih 40 let deloval v naši župniji ter takorekoč celo svoje življenje žrtvoval nam Jurjevčanom, opozarjam vas, dragi rojaki, da malo pomislimo, kako bi se na najlepši in na najdostojnejši način zahvalili svojemu velikemu dobrotniku ter s svojo hvaležnostjo povzdignili njegovo petdesetletnico. — Vam pa, blagi gospod nadučitelj, iz celega srca želi: »Bog Vas ohrani in Vam daj čakati in obhajati prav slovesno petdesetletnico!« — hvaležni učence Jurjevčan.

Črešovec pri Slov. Bistrici. Z velikimi težkočami in skrbmi se ima boriti naš kmet. Vendar vse z voljo prenaša, samo če vidi, da se ne bori zastonj. Toda mnogokrat mu vzame par trenutkov nesreče ves up in vse njegove uspehe, za katere se je boril več let. Taka nesreča je zadela tudi tukajšnjega posestnika Štefana Pogorevc. V nedeljo zvečer ob 9. uri, ko je že v hiši vse spalo, začela je goret kolarnica in v par trenutkih je tudi gorela hiša. Posestnik in njegova žena ter najemnica Šalman so komaj rešili golo življenje. V tem groznem trenutku so pozabili na osemletnega fanta. Ko ga je hotel posestnik rešiti, se je močno opeknel na glavi in

desni roki. Moral se je vrniti iz goreče hiše, ne da bi revčeka rešil. Zgoreli sta tudi dve kravi in ena svinja. Posestnik je imel zavarovano samo poslopje za 600 gl., ne pa tudi živino, zatorej trpi precejšnjo škodo, katere znaša gotovo čez 1000 gl. Upamo, da bodo usmiljeni sosedi pomagali nesrečni družini po stari slovenski navadi. — Umril je nagle smrti Janez Kranjčič po domače Miheleunc, posestnik na Črešnjevcu štev. 17. V soboto, dne 30. apr. zvečer je šel gledat, ko so pri Pušnikovi hiši postavljali mlaj. Prišel je domu — pozno zašel v škeđenj — in ondi nagloma umrl. Nagle in neprevidene smrti, reši nas, o Gospod!

Ljutomersko dirkalsko društvo priredi svojo spomladansko dirko letos na dan 15. maja. V darilih blizu 1000 K. Propozicije se objavijo kmalo.

Ljutomerske občinske volitve. Da zvedo naši okoličani za naše neustrašene obrtnike in gostilničarje, ki so pri zadnji občinski volitvi krepko oddajali glasove za naše narodne kandidate, sledi tu natančnejši imenik in sicer gg.: trgovci Herzog, Repič, Seršen, Šnajdar, Vršič in Radanovič, gostilničarja: Sršen in Ivan Vaupotič; obrtniki: klepar Rižnar, sedlar Karba, urar Čagran, vrvar Babnik, lončarja Kosi in Kociper, mizar Velnar, pek Kukovec, založnica steklarske robe gospa Volovec, krojač Glavnik, čevljarji Bratuša, Hvalenc, Murat in Ozmeč, kovača Šostarič in Zadravec, klobučarica g. Robek, založba usnja g. Škrlec, ključar Merič. Izostali pa so: mesarja Kolarič in Aleks. Vaupotič, krojač Lah, pek Peklar, ključar Ludvik, lončar Razlag, knjigovoz Huber, mizar Pihlar, kateri si naj dobro zapomnijo: »Kdor ni z nami, je proti nam!« Pred kratkim se je naselil tu narodni brijač v hiši g. dr. Farkaša na glavnem trgu. Nimamo pa še narodnega mesarja in knjigoveza.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Milostno podporo je dobil J. Topolnik iz Slavatinjec od 87. pešpolka od presvitlega cesarja po predloženi prošnji dr. Miroslava Ploja, državnega poslanca.

Dramlje. V zadnji št. »Sl. Gospodarja« je nekdo poročal, da naš gosp. župan nemški uraduje. Resnici na ljubo bodi povedano, da to ni res.

Nesramno natolečevanje. V Sedlačku ima ptujski pek Ornič vinograd. Dne 25. apr. so mu neznan zlikovci izruvali nekoliko kolov s trsi vred. Mi gotovo obsojamo tako početje. Toda odločno obsojamo tudi nesramno pisavo »Pettauer Zeitung«, ki zlobno k temu poročilu pristavlja, da so obhajali v bližini v neki hiši sedmino. S tem hoče takorekoč dolžiti sedminarje, da so v zvezi s tem zločinstvom. To je nesramno in grdo natolečevanje. Fej, taka pisarija!

Izgubila se je Ana Prah, posestnica v Strmicu št. 5, nadžupnije Sv. Križ pri Rog. Slatini, samska, 37 let stara. Šla je dne 25. aprila t. l. k duhovnim vajam k Sv. Jožefu pri Celju, od koder se še do danes ni povrnila. Vkljub vsestranskemu poizvedovanju od sorodnikov in znancev se še do danes ista ni zasledila. Na sumu je umor ali ponesrečenje. Kdor bi kaj zanesljivega o njej zvedel, naj to takoj naznani bratu Matevžu Prah, posestniku v Strmicu p. Rogaska Slatina.

Volitve v celjski okrajni zastop se vrše sledeče dni: v petek, dne 13. majnika za skupino veleposestva; v soboto, dne 14. majnika za skupino najvišjih obdačencev v industriji in trgovstvu, v ponedeljek, dne 16. majnika za občinske zastope mesta Celje in trgov Sv. Jurij ob juž. žel., Vojnik in Žalec; v torek, dne 17. maja za skupino kmetijskih občin. Volitve se vrše razun za mesto in trge v porotniški dvorani pri c. kr. okrožnem sodišču v Celju in se začne vselej točno ob 9. uri dopol. Vsaka skupina voli 10 odbor-nikov, vse štiri volijo torej 40 zastopnikov v okrajni zastop. — Kakor smo že zadnjič pisali, smo prepričani, da ne bo med slovenskimi volilci izdajalca, ki bi volil nemške kandidate!